

863.

Ze Slavíkovíc.

Suš. 499, Bart. II. 258, 259.

Ve-se-ló, Mar-ján-ko, ve-se-ló svaj - bu máš, je-nom se
po - dí - vé, ke-ho na ní ne - máš.

Veseló, Marjánko,
veseló svajbu máš,
jenom se podivé,
~~keho na ní nemáš.~~

Není na ní není,
tvůj staré tatíček,
už na něm vyrostl
zeleně trávníček.

Zelená travěnka,
modré karafiát,
škoda vás, tatíčku,
škoda vás nastokrát.

Zelená travěnka,
modrém kvítkem kvete,
že už mně, tatíčku,
vdávat nebudete.

Nebe je vysoko,
tatínek hluboko,
kemu požaluju
svó křivdu velikó.

Požalovala bych
svymu bratříčkovi,
už to tak nebude
jako tatíčkovi.

864.

Ze Spytinova.

Když sebrané do koláče peníze družka nevěstě odevzdává říká:

Poslyš, muziko, maličko,
až já promlívím slovíčko,
slovíčko jedno lebo dvě,
šak to na dlúze nebude.

Tato paní nevěsta vám zkazuje,
že vám za ten groš lebo dva děkuje.

Bude-li neco více,
bude paní nevěstě na střevíce.

Ty střevíce budú z ježovéj kože,
pichlavým k noze.

Paní nevěsta bude s pánem ženichem v nich tancovati,
až ich bude po kusech odletovati.

Hrky, hrky, měďáky,
proměňte se v dukáty.

A ty paní nevěsto drž klín,
ať je do roka céra lebo syn.

Vesele, muziko, vesele.